

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Ετήσια Έκθεση για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ευρώπη για το 2017

Εκδηλώσεις

- «Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Μετατρέποντας τις προκλήσεις σε ευκαιρίες», 2/12/2016, ΔΣΑ
- Παρουσίαση του Δεκάτομου Έργου Α-Ι. Δ. *Μεταξύ (επιμ.)*, Πολιτική Επιστήμη. Διακλαδική και Συγχρονική Διερεύνηση της Πολιτικής Πράξης, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και εκδόσεις Σιδέρη, 7/12/2016
- «Η καταπολέμηση του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους από δικαστές, αστυνομικούς και δικηγόρους», 12/12/2016, ΕΣΗΕΑ

Βιβλία

- X. Contiades (Ed.), «Constitutions in the Global Financial Crisis. A Comparative Analysis», Paperback, Routledge 2016, 316 σελ.

Ο δρόμος προς τα εμπρός

Mark Graber, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου Πανεπιστήμιο του Maryland

Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι σήμερα εξίσου μια συνταγματική δημοκρατία, όπως ακριβώς ήταν και χθες. Το κατά πόσον θα είναι και αύριο μια συνταγματική δημοκρατία θα το καθορίσουμε εμείς. Ένα από τα αίτια που προκαλούν τον θάνατο της δημοκρατίας είναι τα προληπτικά πλήγματα που της καταφέρουν όσοι φοβούνται το μέλλον, αφού χάσουν την κυβερνητική εξουσία με τρόπο σύμφωνο προς τις συνταγματικά προβλεπόμενες διαδικασίες που ισχύουν στη συγκεκριμένη δημοκρατία, δικαιολογώντας πράξεις ασύμβατες με τη θεμελιώδη αρχή που διέπει κάθε συνταγματική δημοκρατία, κατά την οποία η κυβέρνηση λειτουργεί μέσω της πειθούς που ασκείται με βάση προκαθορισμένες αρχές.

Το έργο που πρέπει να επιτελέσουν οι προοδευτικοί στις μέρες, τις εβδομάδες και τα χρόνια που έρχονται είναι να βρουν τρόπους να πείσουν τους πολίτες, ώστε να επιτύχουν να επανέλθουν στην κυβέρνηση με τρόπο σύμφωνο προς τους ισχύοντες κανόνες. Βέβαια οι κανόνες αυτοί είναι πιθανό να χειροτερεύσουν. Μια εξουσία που απολαμβάνουν οι πολιτικές δυνάμεις που ανέρχονται στην κυβέρνηση σε μια συνταγματική δημοκρατία είναι η δυνατότητα να μεταβάλλουν τους κανόνες, ώστε να καταστήσουν ευκολότερη τη διατήρηση της εξουσίας. Οι εκλογικοί κανόνες μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο χειραγώγησης μέχρι ενός σημείου, αρκεί να τηρηθούν τα βασικά, όπως η ημερομηνία των επόμενων εκλογών και οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί κάποιος ώστε να κερδίσει την εκλογική αναμέτρηση. Η κρατική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται συνήθως εις όφελος των κομμάτων εξουσίας, παρά των πολιτικών τους αντιπάλων. Αυτό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

αποτελεί μια πραγματικότητα σε όλες τις συνταγματικές δημοκρατίες και δεν αξίζει να χάνουμε χρόνο διαμαρτυρόμενοι για αυτό. Ο Barack Obama βρήκε τον τρόπο να κερδίσει δύο προεδρικές εκλογές, σε ένα πολιτικό περιβάλλον με άφθονο πολιτικό χρήμα. Οι προοδευτικοί θα πρέπει να ανακαλύψουν τρόπους να νικήσουν σε ένα περιβάλλον με δυσμενείς για αυτούς εκλογικούς κανόνες και με ακόμα περισσότερο πολιτικό χρήμα.

Τα εμπόδια αυτά δεν είναι αξεπέραστα. Ο Πρόεδρος Trump θα κάνει λάθη τόσο επειδή είναι επιρρεπής στα λάθη όσο και επειδή δημιούργησε προσδοκίες που δεν μπορεί να εκπληρώσει· και δεν μπορεί εύκολα να επιρρίψει γι' αυτό ευθύνες στους αντιπροσώπους του κόμματός του στο Κογκρέσο. Οι σχέσεις ανάμεσα στους υποστηρικτές του Trump και τους Ρεπουμπλικάνους στο Κογκρέσο μάλλον θα είναι τεταμένες, αφήνοντας έτσι περιθώρια για την επιδίωξη προοδευτικών πολιτικών. Όμως οι προοδευτικοί θα πρέπει να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που όντως θα δημιουργήσει η επερχόμενη συνταγματική πολιτική και όχι να βασιστούν σε δυνατότητες που θα υπήρχαν σε μια τελειότερη συνταγματική δημοκρατία. Στην περίπτωση που οι προοδευτικοί βρουν τρόπο να επικρατήσουν στην υπό διαμόρφωση, νέα συνταγματική τάξη, όταν βρεθούν στην εξουσία θα μπορούν να αποφασίσουν εντός κάποιων ορίων (όπως ακριβώς θα πράξουν οι Ρεπουμπλικάνοι στο προσεχές μέλλον), ποια στοιχεία της συνταγματικής τάξης μπορούν να τροποποιήσουν και ποια στοιχεία της συνταγματικής τάξης πρέπει να τροποποιήσουν.

Το Σύνταγμα, για να παραφράσουμε τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Charles Evans Hughes, είναι αυτό που ο κυρίαρχος συνασπισμός εξουσίας λέει πως είναι. Οι προοδευτικοί έχουν προσωρινά απωλέσει το Σύνταγμα, το ίδιο όμως το Σύνταγμα δεν έχει χαθεί. Απλά θα πρέπει να εγκαταλείψουμε την ιδέα ότι το Σύνταγμα αποτελεί ένα θεσμικό ανάχωμα που αποτρέπει τις επιβλαβείς πολιτικές και να αναγνωρίσουμε ότι, είτε μας αρέσει είτε όχι, το Σύνταγμα το οποίο έχουμε και το οποίο Σύνταγμα ενδέχεται να αποκτήσουμε, μπορεί να αποτελεί δύναμη στην υπηρεσία του καλού μόνο στον βαθμό που στην πράξη το εφαρμόζουν άξιοι άνθρωποι.

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<https://balkin.blogspot.gr, 9/11/2016>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Το μέλλον του ΕΣΡ

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, 27 χρόνια μετά τη σύστασή του, αποτελεί τη μόνη ανεξάρτητη Αρχή, τουλάχιστον μεταξύ των συνταγματικά κατοχυρωμένων, για την οποία ακόμη ερίζεται τόσο το ζήτημα ποιο ακριβώς είναι το εύρος των αρμοδιοτήτων της όσο και ποιες θα πρέπει να είναι αυτές οι αρμοδιότητες.

Η λειτουργία του ΕΣΡ σκιάστηκε από δύο σοβαρές διαμάχες, που απασχόλησαν την εθνική και την ευρωπαϊκή Δικαιοσύνη: την υπόθεση του βασικού μετόχου και την πρόσφατη υπόθεση των τηλεοπτικών αδειών. Σε αυτό το δίπολο χάθηκε η ουσία της αποστολής και του ρόλου του ΕΣΡ. Συνειρμικά στο μυαλό καθενός, όταν προφέρεται ο όρος ΕΣΡ, έρχονται ο βασικός μέτοχος και οι τηλεοπτικές άδειες, ίσως και κάποιες ιδιαίτερα αμφιλεγόμενες αποφάσεις του, όπως το «φιλί του Παπακαλιάτη», που έλαβαν δημοσιότητα και κρίθηκαν από τα δικαστήρια. Αυτό αποτελεί ένδειξη αποτυχίας του θεσμού, του συνταγματικού νομοθέτη, της πολιτικής τάξης, όμως ως έναν βαθμό και των προσώπων που στελέχωσαν την Αρχή.

Το ΕΣΡ δεν θα έπρεπε να υποβαθμίζεται σε διεκπεραιωτή του «βασικού μετόχου», ούτε σε μηχανισμό αδειοδότησης, ούτε σε μια αποσπασματική κυρωτική λειτουργία. Όλα τα προηγούμενα στρέβλωσαν τη φυσιογνωμία του και οδήγησαν στην αποδυνάμωση και την απονομιμοποίησή του, πράγμα που κατέστησε ευτυχείς ιδίως εκείνους, πολιτικούς, επιχειρηματίες στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα ή άλλους, που δεν θέλησαν ποτέ να αναλάβει το ΕΣΡ τον πραγματικό του ρόλο και να επιτύχει σε αυτόν.

Ενώ για τις υπόλοιπες ανεξάρτητες Αρχές το θεσμικό πλαίσιο και ο ρόλος τους δεν τίθενται πλέον υπό αμφισβήτηση, ειδικά ως προς το ΕΣΡ απαιτούνται βαθιές αλλαγές τόσο στο Σύνταγμα όσο και στο νομοθετικό του πλαίσιο. Το ΕΣΡ πρέπει να ξεκινήσει από την αρχή, να αξιοποιήσει και να εμπλουτίσει το ικανό στελεχιακό δυναμικό που διαθέτει σε επίπεδο επιστημονικών συνεργατών, να αποκρυσταλλώσει την αποστολή, τον θεμελιώδη σκοπό και τις κατευθύνσεις λειτουργίας του, αφήνοντας πίσω τις περιπέτειες του παρελθόντος.

πηγή: «Εθνος» 15/11/2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Είναι το Συμβούλιο της Επικρατείας που...

Γιώργος Κουβέλακης, Σύμβουλος Επικρατείας επι τιμή, τέως υπουργός Δικαιοσύνης

Με το που μαθεύτηκε η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις τηλεοπτικές άδειες, οργισμένη η κυβερνητική εκπρόσωπος επιτέθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο, γιατί τόλμησε να μην επαληθεύσει τις προφητείες ότι η κήρυξη του νόμου ως αντισυνταγματικού «δεν είναι από τα πράγματα που γίνονται».

Ασυγκράτητη, εξήγησε αμέσως το γιατί: «Τι μπορεί να περιμένει κανείς από το ΣτΕ; Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά: Είναι αυτό που έκρινε συνταγματικά τα μνημόνια, το μαύρο στην ΕΡΤ, είναι αυτό που επέστρεψε τα λεφτά στους πλούσιους επιχειρηματίες και τα στερήθηκαν τα παιδιά και τα νοσοκομεία».

Το Συμβούλιο της Επικρατείας εξέδωσε πολιτική απόφαση, είπε η κυρία Γεροβασίλη. Η κυβέρνηση, συνέχισε, θα συμμορφωθεί με την απόφαση, μη συμμορφούμενη όμως, αφού η κυβέρνηση είναι βέβαιη για το δίκιο της και κανείς δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο στην υλοποίηση του προγράμματός της.

Αυτή όμως είναι η ιστορία του Συμβουλίου της Επικρατείας;

Όσο τα χρόνια περνούν, και ξεθωριάζουν στη μνήμη μας γεγονότα και οι αληθινοί αγωνιστές, δίνεται η δυνατότητα σε μερικούς να νομίζουν ότι μπορούν να διαστρέφουν ή ακόμα και να κλέβουν την Ιστορία.

Ε, λοιπόν, είναι το ΣτΕ που σε χρόνους δύσκολους κατήργησε τις εκτοπίσεις των αριστερών και κομμουνιστών με την ιστορική του απόφαση: «Δεν μπορεί να διώκεται το φρόνημα αλλά μόνο η έκθεσμος δράση». Πρόεδρος του δικαστηρίου ήταν ο Χαρίλαος Μητρέλιας, που δεν θεωρήθηκε ποτέ φίλος της Αριστεράς.

Είναι το ΣτΕ, όταν άλλοι είχαν υποκύψει, που στάθηκε όρθιο, και είπε «όχι» στις αυθαιρεσίες της χούντας και ακύρωσε τις απολύσεις δικαστών. Αναφέρθηκε στα βασικά δικαιώματα που ούτε συντακτικές πράξεις και πραξικοπήματα δεν καταργούν. Τότε ο δικτάτορας διέθετε, πραξικοπηματικώ δικαίω, συντακτική εξουσία και είχε απειλήσει τον Πρόεδρο Μιχάλη Στασινόπουλο ότι θα διαλύσει το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Είναι το ΣτΕ που επέτρεψε την κυκλοφορία και ανάγνωση και από τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων, ακόμη και στους θαλάμους τους, του κομμουνιστικού «Ριζοσπάστη» κ.ά.π.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Δεν είναι σκοπός μου να παραθέσω νομολογία του ΣτΕ. Πανεπιστημιακοί, δικηγόροι και οι πολίτες που προσέφυγαν σε αυτό αναγνώρισαν ότι το ΣτΕ και καθιέρωσε και εξασφάλισε την εφαρμογή των κανόνων του κράτους δικαίου.

Ήταν και είναι το ΣτΕ η *alma mater*, η μητέρα που τρέφει, το Συνταγματικό και Διοικητικό Δίκαιο στη χώρα μας και τους δημοκρατικούς της θεσμούς.

Ποιοι είναι «οι σκοτεινοί» - κατά την κυρία Γεροβασίλη - λειτουργοί του; Τι είδους άνθρωποι είναι τα μέλη του ΣτΕ; Είναι η κληρονομική ή η οικονομική ελίτ; Μα ακριβώς το αντίθετο. Σχεδόν όλοι προέρχονται από οικογένειες με μέτρια ή κάτω από αυτά οικονομικά. Μελέτησαν πολύ, ήταν δύσκολο να γίνεις δεκτός στο ΣτΕ. Διακρίθηκαν όμως σε διαγωνισμούς, δεν τους χαρίστηκε η θέση τους, επιδίωξαν την αριστεία. Το εντός του ΣτΕ περιβάλλον, απαιτητικό, έσπρωχνε για περαιτέρω πνευματική εξέλιξη και ευρύτερη παιδεία.

Είχε το ΣτΕ την τύχη να έχει μεγάλους προέδρους: Μητρέλιας, Στασινόπουλος, Μαραγκόπουλος, Μπουρόπουλος, Κυριακός, Μποτόπουλος. Ο τελευταίος, αμέσως μετά την εκλογή του από το Υπουργικό Συμβούλιο, δήλωσε ότι το πρώτο καθήκον του είναι αυτό της αγνωμοσύνης προς αυτούς που τον επέλεξαν. Να κρίνει ανεπηρέαστα. Το είπε, το έκανε.

Άλλοι καιροί, άλλες προσωπικότητες, άλλα μεγέθη. Κάποιες συγκρίσεις δεν αντέχουν. Αυτοί και άλλοι δημιούργησαν παράδοση, ιστορία, και μετακύλησαν από γενιά σε γενιά θεμελιώδεις και αξιωματικές παραδοχές μαζί με το βαρύ φορτίο και την αίσθηση ευθύνης και καθήκοντος.

Η αποτίμηση δεν μπορεί να μείνει απλά δοξαστική. Δεν ήταν πάντα όλα και όλοι στο ύψος των παραδόσεων του ΣτΕ. Ήταν όμως εξαιρέσεις. Και πάντως η σφοδρότητα της επίθεσης που υπέστη το ανώτατο δικαστήριο και η αμφισβήτηση του ήθους των μελών του («είναι αυτοί που») μπορεί να δικαιολογήσει αναφορές σε πρόσωπα και πράγματα.

Άκουσα μερικούς να λένε ότι δεν πρέπει να δώσουμε μεγάλη σημασία στην κυβερνητική αυτή ανακοίνωση που όσο βαριές και απαξιωτικές είναι οι λέξεις που χρησιμοποιεί τόσο χάνει σε βάρος. Η οργισμένη, συγχυσμένη και ασθμαίνουσα εκπρόσωπος διάβασε το μήνυμα της κυβέρνησης. Κλασική περίπτωση δικαίωσης της θεωρίας ότι το μέσο είναι το μήνυμα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Πέρα από την επίθεση αυτή καθαυτή, που πράγματι σαν άχυρο θα σκορπίσει στη λήθη, αποκαλύπτεται ένα τεράστιο θεσμικό πρόβλημα που άλλα κράτη της δημοκρατικής Δύσης το έχουν λύσει προ πολλού.

Δημοκρατία δεν είναι μόνο οι εκλογές και η πλειοψηφία. Αυτή κυβερνά με όρους και προϋποθέσεις, με αντίβαρα και ελέγχους. Προβλέπονται στο Σύνταγμα, εξειδικεύονται στους νόμους. Είναι προφανές όμως ότι η κυβέρνηση δεν ανέχεται τέτοιους περιορισμούς. Δεν δέχεται ότι δεν μπορεί να ερμηνεύει από μόνη της το Σύνταγμα. Θεωρεί ότι είναι αντίθετο με τη λαϊκή ψήφο να μπορεί άλλο όργανο του κράτους να ελέγχει τις αποφάσεις της, πόσω μάλλον να τις ακυρώνει.

Όμως οι θεσμοί και η Δημοκρατία έχουν άλλους κανόνες. Πραγματικοί επαναστάτες είχαν διακηρύξει από παλιά ότι εκεί που δεν κατισχύει η Δικαιοσύνη, βασιλεύουν τα πάθη των αξιωματούχων. Η κυβέρνηση φρόντισε να δώσει και ιδεολογικό μανδύα στην όλη υπόθεση. Λέει ότι το ΣτΕ συνωμότησε (με ποιους άραγε;). Και έτσι άλλη μία φορά οι θεωρίες συνωμοσίας απαλλάσσουν την κυβέρνηση από την ευθύνη. «Δεν μας αφήνουν να κυβερνήσουμε, τι θέλετε;». Οι θεωρίες όμως συνωμοσίας, μαζί με τα άλλα, είναι γνώριμα αυταρχισμού, όπως έλεγε από τον προηγούμενο αιώνα ο μεγάλος στοχαστής Καρλ Πόπερ.

Η νηφαλιότητα, το μέτρο, η ευπρέπεια, η σωστή εκτίμηση της κατάστασης έχουν εγκαταλείψει το κυβερνητικό επιτελείο. Η απουσία τους αναγγέλλει λάθη. Και έτσι, ενώ η απόφαση του ΣτΕ ήταν ευκαιρία αναστοχασμού για την κυβέρνηση, αυτή όχι μόνο χάθηκε, αλλά και οι σχεδιασμοί που ακολούθησαν και ανακοινώθηκαν είναι εμφανώς προβληματικοί.

Την κυβέρνηση ψήφισε η πλειοψηφία των εκλογέων. Αυτή η λαϊκή επιλογή δεν την καθαγιάζει. Κουβαλάει ένα βαρύ φορτίο απόδειξης. Πρέπει, μαζί με άλλα, να μάθει να έχει άδικο και τις συνέπειές του. Διότι αλλιώς, μαζί με την οικονομική θα μας συνοδεύει και η θεσμική ύφεση, που ενώ δεν είναι λιγότερο επώδυνη, μπορεί να διαρκέσει και περισσότερο.

Το Σύνταγμα λοιπόν και τα μάτια μας. *Pacta sunt servanda*, όπως μας υπενθυμίζει στη λατινική ο Πρωθυπουργός. Οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται.

ι. Το Σύνταγμα, *pactum* είναι και αυτό. Συμφωνία, και μάλιστα η υπέρτατη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής ΕΑΠ

Η απόφαση του Ανώτερου Δικαστηρίου του Λονδίνου για τη διαδικασία ενεργοποίησης και υλοποίησης της απόφασης των Βρετανών πολιτών στο δημοψήφισμα της 23ης Ιουνίου υπέρ της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν αφορά μόνο στα βρετανικά πολιτικά πράγματα, αλλά παρουσιάζει και ένα ευρύτερο πολιτειολογικό και συνταγματικό ενδιαφέρον. Οι τρεις Άγγλοι δικαστές με λόγια απλά και κατανοητά σε όλους υπενθύμισαν ότι σε ένα κοινοβουλευτικό κράτος, όπως παραμένει ακόμη το Ηνωμένο Βασίλειο, η λαϊκή κυριαρχία είναι πρωτίστως μια αντιπροσωπευτική κυριαρχία, που εδρεύει στο Κοινοβούλιο. Για τον λόγο αυτόν, σύμφωνα με τους Άγγλους δικαστές, η βρετανική κυβέρνηση δεν μπορεί να ενεργοποιήσει το άρθρο 50 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο ορίζει τα σχετικά με την αποχώρηση ενός κράτους-μέλους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς προηγούμενη απόφαση του βρετανικού Κοινοβουλίου.

Θεωρητικά, το βρετανικό Κοινοβούλιο μπορεί να μη δώσει τη συγκατάθεσή του για την αποχώρηση αφού στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπως και στην Ελλάδα και στα άλλα κοινοβουλευτικά κράτη, ισχύει η αρχή της ελεύθερης εντολής του βουλευτή. Με αφορμή λοιπόν την υπόθεση αυτήν τίθεται ξανά, και στη συγκεκριμένη περίπτωση με δραματικό τρόπο, το πρόβλημα της σχέσης μεταξύ γενικού συμφέροντος, αντιπροσωπευτικής αρχής και λαϊκής βούλησης, όπως αυτή εκφράζεται στις πολιτικές εκλογές ή σε δημοψηφίσματα. Επανέρχεται δηλαδή το κλασικό ερώτημα: ποιος είναι ο σκοπός της πολιτικής αντιπροσώπευσης; Ή αλλιώς; τι σημαίνει ότι «Οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το Έθνος» (άρθρο 51 παρ. 2 του ελληνικού Συντάγματος);

Στην απόφαση των Άγγλων δικαστών υποκρύπτεται η παραδοχή ότι υπάρχει ένα «γενικό συμφέρον» που υπερβαίνει την εμπειρική λαϊκή βούληση και το οποίο καλούνται να διερμηνεύσουν κάθε φορά, ανάλογα με τις συγκεκριμένες συνθήκες, οι αντιπρόσωποι του έθνους, στο πλαίσιο της ελεύθερης εντολής τους. Σε ορισμένες, μάλιστα, οριακές περιπτώσεις η βούληση των αντιπροσώπων μπορεί να έρχεται σε αντίθεση προς τη βούληση των αντιπροσωπευομένων. Αυτή η διάσταση ανάμεσα στην πραγματοποίηση του αντικειμενικού συλλογικού συμφέροντος και της συγκεκριμένης έκφρασης της λαϊκής βούλησης μπορεί να δικαιολογηθεί

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

με την επίκληση της αρχής «salus rei publicae suprema lex», στην οποία κατεσοχήν θεμελιώνεται το αντιπροσωπευτικό σύστημα.

πηγή: «Έθνος», 9/11/2016

Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου

Πέτρος Ι. Παραράς, Επίτιμος Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Επικρατείας, Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου

Στην εφημερίδα *Καθημερινή* του Σαββάτου 12 Νοεμβρίου 2016 (βλ. Απόστ. Λακατσά, «Δεν απολογούμαι για τις επιλογές μου», στο ένθετο «Ζωή», σελ. 3) αναφέρεται, σχετικά με τη νέα Υπουργό Πολιτισμού, την εξαιρετη ηθοποιό κ. Λυδία Κονιόρδου που πρωταγωνιστεί στο θεατρικό έργο «Και τώρα οι δυο μας», ότι «οι παραστάσεις συνεχίζονται και μετά την υπουργοποίησή της, “αμισθί πλέον”, όπως [η ηθοποιός] τονίζει». Βλ. και συνέντευξή της στο «ΒΗΜΑ» (13.11.2016) στο ένθετο «Πολιτισμός». Όμως η συμμετοχή της Υπουργού στις παραστάσεις αυτές, και μετά την υπουργοποίησή της, είναι παράνομη για τους κάτωθι λόγους:

Στην παράγρ. 3 του άρθρου 81 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα των μελών της Κυβέρνησης, των Υφυπουργών και του Προέδρου της Βουλής αναστέλλεται κατά την διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους». Γίνεται δεκτό ότι με την διάταξη αυτή καθιερώνεται το λεγόμενο ασυμβίβαστο (Inkompatibilität) της ιδιότητας του μέλους της Κυβέρνησης με την άσκηση κάθε επαγγελματικής δραστηριότητας, η οποία και αναστέλλεται ευθύς με την ανάληψη των καθηκόντων του Υπουργού. Ο δικαιολογητικός λόγος, για τον οποίο καθιερώθηκε η απαγόρευση αυτή, είναι η εκατέρωθεν εξασφάλιση πλήρους ανεξαρτησίας. Ο Υπουργός δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται την θέση του για να αποκομίζει ιδιαίτερα οφέλη από το ασκούμενο επάγγελμα, ούτε και μπορεί, στην όποια θέση και αν είναι, να επικαλείται την υπουργική του ιδιότητα και να ασκεί έτσι πιέσεις προς κάθε κατεύθυνση. Το Σύνταγμα θέλει να μην υπάρχει σύγχυση μεταξύ δημοσίου συμφέροντος, που μόνον οφείλει να υπηρετεί ο Υπουργός, και ιδιωτικών ή επαγγελματικών συμφερόντων του. Στην έννοια δε της επαγγελματικής δραστηριότητας εμπίπτει η άσκηση κάθε ελεύθερου επαγγέλματος, π.χ. δικηγόρου, ιατρού κλπ., καθώς και η παροχή εξαρτημένης εργασίας με κατοχή θέσεως στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Πέρα των ως άνω που αναλυτικότερα εκτίθενται στο βιβλίο μου «Σύνταγμα 1975-Corpus, III, άρθρα 81-92, Αντ. Ν. Σάκκ. 1999, σελ. 51 επ.», υποστηρίζω επί λέξει και τα εξής: «το ασυμβίβαστον υπάρχει, έστω και αν για την συγκεκριμένη δραστηριότητα δεν καταβάλλεται αμοιβή. Ο δικηγόρος ή ο ηθοποιός που έγινε Υπουργός δεν μπορεί να εξακολουθήσει να ασκεί το επάγγελμά του, έστω κι αν ισχυρίζεται ότι έχει συμφωνηθεί να μην του καταβληθεί αμοιβή για οποιονδήποτε λόγο. Η ερμηνεία αυτή εξυπηρετεί καλύτερα τον σκοπό της απαγορεύσεως, έτσι άλλωστε αποφεύγονται και οι καταστρατηγήσεις της» (σελ.53). Προφανώς, η απαγορευτική διάταξη στο Σύνταγμα τέθηκε όχι για να μην πλουτίσουν οι Υπουργοί, αλλά για να εξασφαλιστεί ότι θα ασκήσουν τα καθήκοντά τους με πλήρη αμεροληψία, υπηρετώντας αποκλειστικά το δημόσιο συμφέρον και μακράν παντός, άμεσα ή έμμεσα, ιδιωτικού οφέλους. Δεν νοείται Υπουργός-δικηγόρος να υπογράψει δικόγραφο και να παρίσταται στα δικαστήρια δωρεάν!

Είναι, εντεύθεν, αναμφισβήτητο ότι η μη συμμόρφωση στους προεκτεθέντες απαγορευτικούς κανόνες γεννά ποινική ευθύνη του Υπουργού λόγω παραβιάσεως του άρθρου 81 παράγρ. 3 του Συντάγματος και, ενδεχομένως, ανοίγει η οδός για τις διαδικασίες του άρθρου 86 Σ.

Συνεπώς, εφόσον η κ. Κονιόρδου θέλει να παραμείνει Υπουργός, οφείλει να αναστείλει πάραυτα τις όποιες επαγγελματικές τις δραστηριότητες, έστω και αν αυτές συνίστανται σε μερική μόνον απασχόληση. Διαφορετικά είναι «υπόλογος για την επιλογή της». Η Μελίνα, ως Υπουργός, ουδέποτε έπαιξε θέατρο.

πηγή: «Η Καθημερινή» 23/11/2016

Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος

Σωτήρης Μητραλέξης, Επίκουρος καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Πόλεως, Κωνσταντινούπολη

Όταν προκύπτουν στον δημόσιο λόγο οι σχέσεις Εκκλησίας - Κράτους ή το ενδεχόμενο χωρισμού τους, σπάνια τίθενται ως ορθολογικό αιτούμενο επαναπλαισιώσής τους. Αντ' αυτού, εγείρονται ως θορυβώδης μάχη σημαίων, συμβόλων, αρένας για πολέμους αξιών. Σε μια τέτοια αντιπαλότητα, το τελευταίο που μετράει είναι τα πραγματολογικά στοιχεία, το πώς έχει όντως η κατάσταση: συναίσθημα να υπάρχει – και, κυρίως, φωνές...

Πρώτα πρώτα, είναι εμφανής η σύγχυση μεταξύ

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

«χωρισμού Εκκλησίας - Κράτους» και «χωρισμού Εκκλησίας - κοινωνίας». Πολλοί νομίζουν ότι ο θεσμικός χωρισμός θα οδηγήσει σε περιθωριοποίηση και ιδιώτευση της Εκκλησίας, ώστε λ.χ. «να μην πολιτικολογεί ο παπάς από άμβωνος». Πρόκειται για λογικό σφάλμα, που θα επιφέρει αντίθετο αποτέλεσμα: πρωτόγνωρη για την Εκκλησία ελευθερία κινήσεων στον δημόσιο χώρο και κατάργηση του υφισταμένου κρατικού ελέγχου, λογοδοσίας, διαφάνειας. Αν το αναθεωρητικό ζητούμενο είναι η πολιτική αποδυνάμωση της Εκκλησίας, επ' ουδενί δεν κατασφαλίζεται με ένα θεσμικό διαζύγιο από το κράτος.

Πολλές περιπτώσεις «σχέσεων Εκκλησίας - Κράτους» δεν ερείδονται σε νόμους, ώστε να υπόκεινται σε θεσμικό/νομοθετικό «χωρισμό», αλλά είναι εθιμικές. Από τις εικόνες σε δημόσια κτίρια μέχρι την παρουσία ιερωμένων σε εθνικές εορτές, τίποτε από αυτά δεν συναρτάται με κάποια υποθετική βαθιά θεσμική τομή. Εξ ου και δεν απαιτήθηκε νομοθετική μεταβολή για να μην ορκιστεί εκκλησιαστικά η τρέχουσα κυβέρνηση.

Τα σχολικά θρησκευτικά στην Ελλάδα δεν συναρτώνται με τις σχέσεις Εκκλησίας - Κράτους: τα σχεδιάζει το κράτος υποχρεούμενο σχετικώς κατά το Σύνταγμα. (Η δε Εκκλησία εκ των πραγμάτων θα μπορεί να πιέσει πολιτικά/κοινωνικά, για οτιδήποτε, κατά τον λόγο του αντικρίσματός της στην κοινωνία – όπως κάθε ομάδα.) Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες δεν συμβαίνει αυτό, αλλά η εκεί θρησκευτική κοινότητα επιλέγει τον διδάσκοντα του μαθήματος και συνδιαμορφώνει το περιεχόμενό του, έστω και αν το μάθημα προσφέρεται κατ' επιλογήν, ενώ τον εκπαιδευτικό μισθοδοτεί το κράτος – όπως στην Ιταλία. Πολλές φορές στην Ευρώπη έχουμε, δηλαδή, πολύ μεγαλύτερη ανάμειξη των θρησκευτικών κοινοτήτων στην παιδεία. Αλλού, μικρότερη. (Γενικά, όταν ο αναγνώστης ακούει «αυτό δεν συμβαίνει πουθενά αλλού στην Ευρώπη», συνήθως συμβαίνει στη μισή Ευρώπη. Αρκετοί συγχέουν τη Γαλλία, όπου σπούδασαν, με τη ριζικά διαφορετική υπόλοιπη Ευρώπη.)

Στην Ελλάδα «η Εκκλησία» δεν υφίσταται ως κάτι το ενιαίο: πρόκειται για περίπου 6.700 ΝΠΔΔ, με αυτοτελή διοίκηση και περιουσία (αυθαίρετα αθροιζόμενη ως «εκκλησιαστική περιουσία»), καθώς και για πέντε εκκλησιαστικές δικαιοδοσίες. Η δε συζητούμενη συνταγματική προσθήκη περί «θρησκευτικά ουδέτερου κράτους» θα αποτελούσε φλύαρο πλεονασμό, αφού προκύπτει από τα άρθρα 4, 13 Συντάγματος, 9, 11, 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου – ενώ το άρθρο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

3 του Συντάγματος καθορίζει κατά τρόπο αναγκαίο τις σχέσεις με το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Φορολογία: Τα εκκλησιαστικά ΝΠΔΔ φορολογούνται όπως κάθε ΝΠΔΔ (και ακόμα περισσότερο, σε κάποιες πτυχές), με μόνο τον συνολικό ΕΝΦΙΑ να υπερβαίνει πέρυσι τα 10 εκατ. Το Άγιον Όρος έχει ιδιαίτερο καθεστώς, για το οποίο δεν έχουν αρμοδιότητα ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και η Σύνοδος, και ως εκ τούτου δεν μπορεί να συζητηθεί το ζήτημα με «την Εκκλησία». Η δε μισθοδοσία του κλήρου δεν δίδεται εν κενώ, ως δώρο του κράτους στην Εκκλησία, αλλά συναρτάται με πληθώρα περιουσιακών ζητημάτων που απαιτούν σοβαρότητα, προσοχή και γνώση της ιστορίας τους.

Από την άλλη, η θεσμοθετημένη εμπλοκή του κράτους στα εσωτερικά της Εκκλησίας είναι τόσο έντονη που προκαλεί θυμηδία: η εκλογή Αρχιεπισκόπου Αθηνών είναι έγκυρη εφόσον έχει προσκληθεί ο υπουργός Παιδείας από τη Σύνοδο. Ο παριστάμενος κατά την εκλογή υπουργός Παιδείας εκδικάζει τις ενστάσεις των εκλογέων μητροπολιτών περί του κύρους της εκλογής, δηλαδή κατά νόμον ο υπουργός επιλύει ενδοεκκλησιαστικές διαφωνίες... Η Εκκλησία δεν έχει δικαίωμα ίδρυσης δικών της νεκροταφείων: μόνο οι δήμοι έχουν αρμοδιότητα βάσει του δικτατορικού νόμου 582/1968 (και καρπώνονται βέβαια όλα τα έσοδα των νεκροταφείων, κάτι εν πολλοίς άγνωστο). Ο υπουργός Παιδείας αναμειγνύεται στη διαδικασία διαπίστωσης της ανικανότητας μητροπολίτη και απαλλαγής από τα καθήκοντά του. Απονομή χάριτος σε κληρικό, τιμωρημένο από την Εκκλησία, γίνεται με διάταγμα του ΠτΔ. Οι νέοι μητροπολίτες δίνουν «διαβεβαίωση» στον ΠτΔ ότι θα τηρούν τους ιερούς κανόνες! Αν κάτι χρειάζεται, αυτό είναι περισσότερο μια απελευθέρωση της Εκκλησίας από το κράτος.

Σε κάθε περίπτωση, το σύνθημα «χωρισμός Εκκλησίας - Κράτους» από μόνο του δεν σημαίνει τίποτα (ακριβώς διότι μπορεί να σημαίνει τα πάντα), εάν δε συνοδεύεται από τις πολύ συγκεκριμένες αλλαγές που εννοεί ο εισηγητής του. Η γνωστοποίησή τους εκκρεμεί.

Τα παραπάνω ενδεικτικά δεδομένα δεν αποτελούν τοποθέτηση «υπέρ» ή «κατά» ενός χωρισμού Εκκλησίας - Κράτους, αλλά προσπαθούν να σκιαγραφήσουν το πλαίσιο. Φαίνεται όμως πως αυτό είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει στη σχετική συνθηματολογική συζήτηση.

πηγή: «Η Καθημερινή» 6/11/2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών

Ακρίτας Καϊδατζής, Επ. Καθηγητής Νομικής ΑΠΘ

Το άρθρο 93 παρ. 3 του Συντάγματος λέει ότι κάθε δικαστική απόφαση απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση. Και ότι νόμος ορίζει τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης του προηγούμενου εδαφίου. Το άρθρο 251 του Ποινικού Κώδικα («Παραβίαση δικαστικού απορρήτου») τιμωρεί όποιον αποκαλύπτει μυστικά από δικαστική διάσκεψη και την ψηφοφορία στην οποία πήρε μέρος.

Το επικοινωνιακό και πολιτικό σόου που εκτυλίσσεται εδώ και μέρες αναφορικά με την υπόθεση των τηλεοπτικών αδειών στο Συμβούλιο της Επικρατείας βασίζεται σε μία παρανομία (τη διαρροή της μυστικής διάσκεψης), περισσότερα ψεύδη και ακόμα περισσότερες ανακρίβειες. Ακούμε μονότονα ότι η απόφαση έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο Παππά, ότι ακυρώθηκε ο διαγωνισμός του καλοκαιριού, ότι πρέπει να επιστραφούν άμεσα στους υπερθεματιστές τα ποσά που κατέβαλαν, ότι επιστρέψαμε στην προτέρα κατάσταση και άρα νομίμως λειτουργούν όσοι εκπέμπουν σήμερα.

Ας τα πάρουμε με τη σειρά. Πρώτον, απόφαση δεν υπάρχει. Τουλάχιστον όχι ακόμη. Είναι λάθος αυτό που λέγεται, ότι την περιμένουμε να «καθαρογραφεί». Η απόφαση δεν έχει καν γραφτεί, διότι η δίκη δεν ολοκληρώθηκε. Σε αντίθεση με τα ποινικά δικαστήρια, όπου πρώτα απαγγέλλεται (πάντα σε δημόσια συνεδρίαση!) η απόφαση (αθώος ή ένοχος ο κατηγορούμενος) και στη συνέχεια γράφεται το σκεπτικό, στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου το σκεπτικό είναι αναγκαίο για να ξέρουμε τί, πόσο και για ποιον ακριβώς λόγο ακυρώνεται, δεν υπάρχει απόφαση αν πρώτα δεν γραφεί το σκεπτικό. Και μόνο τότε απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση.

Δεύτερον, ο «νόμος Παππά», δηλαδή τα 15 πρώτα άρθρα του ν. 4339/2015, ορίζει πώς θα γίνονται εφεξής οι διαγωνισμοί για τις τηλεοπτικές άδειες. Τίποτε από το νόμο αυτόν δεν τέθηκε στην κρίση του ΣτΕ. Αλλά και να τεθεί, είναι απίθανο να βρεθεί κάποια αντισυνταγματικότητα, αφού οι πάγιες ρυθμίσεις του νόμου αυτού δίνουν στο Ε.Σ.Ρ. τις περισσότερες εξουσίες απ' οποιονδήποτε προηγούμενο νόμο (Ρουσόπουλου, Ρέππα, Βενιζέλου κλπ.).

Αυτό που, αν πιστέψουμε τις διαρροές, πρόκειται να κριθεί αντισυνταγματικό είναι αποκλειστικά και μόνο το εμβόλιμο άρθρο 2Α, που προστέθηκε στο νόμο το Φλεβάρη του 2016 για να ρυθμίσει την πρώτη και μόνο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

εφαρμογή του, εξαιτίας της μη συγκρότησης του Ε.Σ.Ρ. Αλλά και πάλι δεν γνωρίζουμε τί ακριβώς από το άρθρο αυτό θα κριθεί αντισυνταγματικό.

Η ανάθεση της αρμοδιότητας διεξαγωγής του διαγωνισμού στον Υπουργό; Ο καθορισμός τεσσάρων αδειών; Τα κριτήρια του διαγωνισμού; Αν πιστέψουμε τις διαρροές, πιθανώς η αντισυνταγματικότητα να περιορίζεται στο πρώτο σημείο μόνο. Όμως αν είναι έτσι (κάτι, πάντως, που θα το μάθουμε μόνον όταν εκδοθεί η απόφαση), τότε η εναρμόνιση του νόμου είναι απλούστατη: αρκεί, όπου το άρθρο 2Α λέει «Υπουργός Επικρατείας» ή «Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και Επικοινωνίας» να γίνει «Ε.Σ.Ρ.». Από πού προκύπτει λοιπόν ότι ο νόμος Παππά «κατέπεσε» στο Συμβούλιο της Επικρατείας;

Τρίτον, φυσικά και δεν «ακυρώνεται» ο νόμος Παππά ή οποιαδήποτε διάταξή του από την υπό έκδοση απόφαση. Στο σύστημά μας, με την εξαίρεση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου κανένα άλλο δικαστήριο, ούτε καν το Συμβούλιο της Επικρατείας, δεν έχει την εξουσία να ακυρώνει νόμους ψηφισμένους από τη βουλή. Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να κρίνει «παρεμπιπτόντως», όπως λέμε, αντισυνταγματική μια διάταξη νόμου. Ακόμα και μετά από μια τέτοια κρίση, η διάταξη παραμένει τυπικά σε ισχύ και δεν επηρεάζεται η εφαρμογή του. (Ρωτήστε οποιονδήποτε συνταξιούχο αν πήρε τίποτε πίσω μετά την απόφαση του ΣτΕ που έκρινε αντισυνταγματικές τις περικοπές του ν. 4093/2012).

Απλώς η πολιτική εξουσία έχει μιαν ηθικοπολιτική, αλλά όχι νομική, υποχρέωση να εναρμονίσει τη νομοθεσία και είτε να καταργήσει είτε να τροποποιήσει τη διάταξη που κρίθηκε αντισυνταγματική. (Μετρήστε πόσες φορές το ΣτΕ έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο για τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων, μετά θεσπιζόταν καινούργιος νόμος ελαφρά παραλλαγμένος, που κι αυτός κρινόταν αντισυνταγματικός, μέχρις ότου ο τελευταίος νόμος κρίθηκε συνταγματικός).

Τότε λοιπόν, τέταρτον, τί ακριβώς πρόκειται –πάντα, κατά τις διαρροές– να ακυρώσει το ΣτΕ; Μήπως το διαγωνισμό του περασμένου καλοκαιριού; Και πάλι όχι. Στην κρίση του ΣτΕ δεν τέθηκε μέχρι στιγμής ούτε η προκήρυξη ούτε οποιαδήποτε πράξη του διαγωνισμού. Αυτά θα αποτελέσουν αντικείμενο νέας δίκης, που θα συζητηθεί τον ερχόμενο Γενάρη.

Αντικείμενο της υπό εξέλιξης δίκης για την οποία γίνεται όλος ο σαματάς είναι απλώς και μόνον οι υπουργικές αποφάσεις που καθορίζουν τις λεπτομέρειες διενέργειας του διαγωνισμού –όχι όμως και καθαυτόν ο διαγωνισμός.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Ο δρόμος προς τα εμπρός», Mark Graber
- «Το μέλλον του ΕΣΡ», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Είναι το Συμβούλιο Επικρατείας που...», Γιώργος Κουβέλακης
- «Τα δημοψηφίσματα και το γενικό συμφέρον», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Η επαγγελματική δραστηριότητα της Υπουργού Λυδίας Κονιόρδου», Πέτρος Παραράς
- «Το ζητούμενο: απελευθέρωση της Εκκλησίας από το Κράτος», Σωτήρης Μητραλέξης
- «Τέσσερα ψεύδη και μια παρανομία στην υπόθεση των αδειών», Ακρίτας Καϊδατζής

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Ετήσια Έκθεση για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ευρώπη για το 2017

Άρα, ο διαγωνισμός για την ώρα δεν θίγεται, ακόμη κι όταν εκδοθεί η περιβόητη απόφαση.

Τί απ' όλα αυτά ακούσατε στον πολιτικο-μιντιακό ορυμαγδό των προηγούμενων ημερών; Πιθανότατα τίποτε. Φτάσαμε στο σημείο, ακόμα και δικαστικές ενώσεις να κάνουν λόγο για «απόφαση» του ΣτΕ (που, όμως, δεν υπάρχει ακόμα). Και, βεβαίως, σωστά οι ίδιες ενώσεις στηλιτεύουν τις ανοίξεις παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη.

Δεν τους περίσσειψε όμως μια λέξη για το βαρύτατο θεσμικό ατόπημα της παραβίασης της μυστικότητας της διάσκεψης και για τα επικοινωνιακά παιχνίδια που παίζονται πάνω σε μια διαρροή;

στον ιστότοπο: tvxs.gr, 1/11/2016

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Ετήσια Έκθεση για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ευρώπη για το 2017

Το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ως εθνικό σημείο επαφής του Ευρωπαϊκού Δικτύου για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα (FRANET) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (European Union Agency on Fundamental Rights – FRA) έχει αναλάβει την εκπόνηση της **Ετήσιας Έκθεσης για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ευρώπη για το 2017**.

Αντικείμενο της Έκθεσης αποτελεί η ανάλυση των σημαντικότερων εξελίξεων στον τομέα των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ελλάδα το 2016 και ειδικότερα η καταγραφή θεσμικού πλαισίου, καλών πρακτικών και νομικών εξελίξεων στους εξής τομείς: α) ισότητα και εξάλειψη των διακρίσεων, του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και συναφείς μορφές μισαλλοδοξίας, β) ενσωμάτωση των Ρομά, γ) προστασία της κοινωνίας της πληροφορίας, της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων, δ) προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού,

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Προγράμματα

- Ετήσια Έκθεση για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ευρώπη για το 2017

Εκδηλώσεις

- «Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Μετατρέποντας τις προκλήσεις σε ευκαιρίες», 2/12/2016, ΔΣΑ

ε) πρόσβαση στη δικαιοσύνη, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων των θυμάτων εγκληματικών ενεργειών, στ) μετανάστευση, άσυλο και ενσωμάτωση των μεταναστών και η) εφαρμογή της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Αν ενδιαφέρεστε για συμμετοχή στο πρόγραμμα ή για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με την Εκτελεστική Διευθύντρια του Ιδρύματος Τσάτσου κυρία Μαρία Μουσμώτη (centre@cecl.gr)

Εκδηλώσεις

- **Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Μετατρέποντας τις προκλήσεις σε ευκαιρίες, 2/12/2016, ΔΣΑ**

Το Εθνικό Σημείο Επαφής του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο συντονίζει το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, διοργανώνει εκδήλωση διαλόγου με τίτλο “Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Μετατρέποντας τις προκλήσεις σε ευκαιρίες”, την Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου και ώρα 16:00-20:00, στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών (Ακαδημίας 60).

Η εκδήλωση αποσκοπεί στον εντοπισμό των βασικών προκλήσεων για τα θεμελιώδη δικαιώματα σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο, τη συσχέτισή τους, και την διερεύνηση των προοπτικών και των δυνατοτήτων επίλυσης ή βελτίωσής τους. Στο πλαίσιο της εκδήλωσης εκπρόσωπος του Οργανισμού για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα θα παρουσιάσει τα βασικά ευρήματα της Έκθεσης για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ευρώπη για το 2016.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

16:00-16:15 : Χαιρετισμοί

Καθηγητής ΞΕΝΟΦΩΝ ΚΟΝΤΙΑΔΗΣ, Senior Expert του Εθνικού Σημείου Επαφής του Δικτύου FRANET του European Union Agency for Fundamental Rights

ΑΘΗΝΑ ΣΟΦΙΑΝΙΔΟΥ, Υπουργείο Εσωτερικών,
Υπεύθυνη Διασύνδεσης (National Liaison Officer)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**Νέες δραστηριότητες του Κέντρου
Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου –
Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη
Τσάτσου**

Εκδηλώσεις

- «Θεμελιώδη Δικαιώματα στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Μετατρέποντας τις προκλήσεις σε ευκαιρίες», 2/12/2016, ΔΣΑ

16:15 – 17:00: Κεντρικές παρεμβάσεις

- **“Ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση: προκλήσεις και ευκαιρίες”**
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Επικεφαλής Τμήματος Ισότητας και Δικαιωμάτων του Πολίτη
- **“Συστημικές προκλήσεις για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων μέσα από την εμπειρία του εθνικού σημείου επαφής”**
ΔΡ. ΜΑΡΙΑ ΜΟΥΣΜΟΥΤΗ, Εκτελεστική Διευθύντρια ΚΕΣΔ, Project Manager του Εθνικού Σημείου Επαφής

17:00 – 18:15: “Προστασία προσφύγων και ρατσισμός”

- **«Ρατσισμός, μισαλλοδοξία και διακρίσεις»**
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ, Συνήγορος του Πολίτη
- **«Προσφυγική κρίση και άνοδος της ξενοφοβίας»**
ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ, Νομικός Σύμβουλος του Αναπληρωτή Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής

18:15 – 19:30 «Συστημικά θέματα θεμελιωδών δικαιωμάτων και πρόσβαση στη δικαιοσύνη»

- **«Δικαστική προστασία και πρόσβαση στη δικαιοσύνη»**
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΝΟΥΔΑΚΟΣ, Πρόεδρος της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, Επίτιμος Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας
- **«Η πραγματικότητα των θεμελιωδών δικαιωμάτων για τα άτομα με αναπηρία υπό το πρίσμα της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία»**
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΔΑΚΑΣΤΑΝΗΣ, Πρόεδρος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ)

19:30 – 20:00 Συμπεράσματα – κριτικός σχολιασμός

- **ΚΛΕΙΩ ΠΑΠΑΠΑΝΤΟΛΕΩΝ**, Μέλος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, Συνεργάτιδα του Εθνικού Σημείου Επαφής του Δικτύου FRANET του European Union Agency for Fundamental Rights, Δικηγόρος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Παρουσίαση του Δεκάτομου Έργου Α-Ι. Δ. Μεταξά (επιμ.), Πολιτική Επιστήμη. Διακλαδική και Συγχρονική Διερεύνηση της Πολιτικής Πράξης, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και εκδόσεις Σιδέρη, 7/12/2016

- Παρουσίαση του Δεκάτομου Έργου Α-Ι. Δ. Μεταξά (επιμ.), Πολιτική Επιστήμη. Διακλαδική και Συγχρονική Διερεύνηση της Πολιτικής Πράξης, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και εκδόσεις Σιδέρη, 7/12/2016, 19:00, Μεγάλη Αίθουσα Τελετών του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» (Πλατεία Αγίου Γεωργίου Καρύτση 8)

Ο Πρύτανης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Καθηγητής **Μελέτιος-Αθανάσιος Δημόπουλος**

η Κοσμήτωρ της Νομικής Σχολής, Καθηγήτρια **Διονυσία Καλλινίκου**

ο Κοσμήτωρ της Σχολής Οικονομικών και Πολιτικών Επιστημών, Καθηγητής **Μιχάλης Σπουρδαλάκης**

ο Πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης, Καθηγητής **Χρήστος Λυριντζής**

ο Πρόεδρος του «Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου», Καθηγητής **Ξενοφών Κοντιάδης**

και οι Εκδόσεις Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ

έχουν την τιμή να σας προσκαλέσουν στην κριτική παρουσίαση του δεκάτομου συλλογικού έργου

Α-Ι.Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ

(Σχεδίαση του Έργου – Εισαγωγικά κείμενα)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

την Τετάρτη 7 Δεκεμβρίου και ώρα 19.00
στη Μεγάλη Αίθουσα Τελετών του Φιλολογικού Συλλόγου
«Παρνασσός»
(Πλατεία Αγίου Γεωργίου Καρύτση 8)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- Παρουσίαση του Δεκάτομου Έργου Α-Ι. Δ. *Μεταξά (επιμ.)*, Πολιτική Επιστήμη. Διακλαδική και Συγχρονική Διερεύνηση της Πολιτικής Πράξης, Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και εκδόσεις Σιδέρη, 7/12/2016
- «Η καταπολέμηση του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους από δικαστές, αστυνομικούς και δικηγόρους», 12/12/2016, ΕΣΗΕΑ

Την εκδήλωση θα τιμήσει με την παρουσία του η Α.Ε. ο
Πρόεδρος της Δημοκρατίας
Κύριος **Προκόπιος Παυλόπουλος**

Για τη σημασία αυτής της έκδοσης θα μιλήσει
ο Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Πολιτικής Επιστήμης,
Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών,
κύριος **Δημήτρης Χαραλάμης**
με θέμα: *Η γενικότερη συμβολή της διεπιστημονικής
προσέγγισης στη σύγχρονη Πολιτική Επιστήμη*

Για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του έργου
θα εκφράσουν τις απόψεις τους:

Ο Ακαδημαϊκός, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου
Αθηνών, κύριος **Νικηφόρος Διαμαντούρος**
με θέμα: *Πολιτική Επιστήμη, η μελέτη της εξουσίας και ο
Machiavelli*

Ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών,
κύριος **Κώστας Κωστής**
με θέμα: *Μια απουσία (;) Η Πολιτική Ιστορία*

Ο Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου,
κύριος **Παναγιώτης Τουρνικιώτης**
με θέμα: *Η πολιτική διάσταση του αρχιτεκτονικού λόγου*

Στην παρουσίαση θα προεδρεύσει
ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής των
Ελλήνων, Ομότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών,
κύριος **Κώστας Μαυριάς**

- «Η καταπολέμηση του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους από δικαστές, αστυνομικούς και δικηγόρους», 12/12/2016, 17:30, ΕΣΗΕΑ

Με αφορμή την ολοκλήρωση του Προγράμματος της Γενικής Διεύθυνσης Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «Ενίσχυση των ικανοτήτων των αρχών επιβολής του νόμου για την αντιμετώπιση εγκλημάτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- «Η καταπολέμηση του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους από δικαστές, αστυνομικούς και δικηγόρους», 12/12/2016, ΕΣΗΕΑ

μίσους μέσω βιωματικής μάθησης», διοργανώνεται Εθνική Στρογγυλή Τράπεζα κατά των Διακρίσεων, με θέμα «Η καταπολέμηση του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους από δικαστές, αστυνομικούς και δικηγόρους», τη Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου 2016 και ώρα 5.30μμ, στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ, οδός Ακαδημίας 20, 3ος όροφος.

Σκοπός της εκδήλωσης είναι η παρουσίαση των αποτελεσμάτων του έργου και η αποτίμηση της αποτελεσματικότητας των επιμορφωτικών σεμιναρίων που διοργανώθηκαν για αστυνομικούς, δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόρους.

Το έργο είχε διάρκεια δύο έτη και υλοποιήθηκε από το Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου, σε συνεργασία με την ΑΝΤΙΓΟΝΗ-Κέντρο Πληροφόρησης και Τεκμηρίωσης για το Ρατσισμό, την Οικολογία, την Ειρήνη και τη Μη Βία, το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, τον οργανισμό Art. 1 (Ολλανδία), τη COSPE (Ιταλία) και το Hungarian Helsinki Committee (Ουγγαρία).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α΄ Ενότητα (17.30 – 19.00)

Σύντομος χαιρετισμός από τον Αντιπρόεδρο του Κέντρου «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» κ. Μιχάλη Τρεμόπουλο

Αποτίμηση της αποτελεσματικότητας των επιμορφωτικών σεμιναρίων περί ρατσιστικού εγκλήματος και εγκλήματος μίσους στους κλάδους των δικαστών, των αστυνομικών και των δικηγόρων από εκπροσώπους των φορέων που διοργάνωσαν τα σεμινάρια

[Συντονίζει ο δικηγόρος κ. Βασίλης Παπαστεργίου]

- Παράθεση συμπερασμάτων των επιμορφωτικών Σεμιναρίων σχετικά με την ευαισθητοποίηση των δικηγόρων ως προς τις ανάγκες των θυμάτων του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους Άννυ Καμαριώτη, επιστημονική συνεργάτιδα του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου και Διαχειρίστρια του Προγράμματος «Ενίσχυση των ικανοτήτων των αρχών επιβολής του νόμου στην αντιμετώπιση εγκλημάτων μίσους, μέσω βιωματικής μάθησης»
- Αξιολογική παρουσίαση της ανάπτυξης αντιρατσιστικής συνείδησης του αστυνομικού

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Εκδηλώσεις

- «Η καταπολέμηση του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους από δικαστές, αστυνομικούς και δικηγόρους», 12/12/2016, ΕΣΗΕΑ

προσωπικού από τα επιμορφωτικά Σεμινάρια και της απόκτησης γνώσεων και δεξιοτήτων τους ως προς την αναγνώριση και ορθή καταγραφή του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους
Αναστασία Τσουκαλά, Καθηγήτρια Εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο 11 του Παρισιού και *Τίνα Σταυρινάκη*, Συντονίστρια του Δικτύου καταγραφής περιστατικών ρατσιστικής βίας

- Διακρίβωση της επιτυχούς υλοποίησης της ενίσχυσης των ικανοτήτων των δικαστών στην αντιμετώπιση των ρατσιστικών εγκλημάτων και των εγκλημάτων μίσους διαμέσου της βιωματικής μάθησης των επιμορφωτικών Σεμιναρίων
Σπύρος Κουλοχέρης, Νομικός σύμβουλος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες

Β΄ Ενότητα (19.30 – 21.00)

Αξιολόγηση των επιμορφωτικών σεμιναρίων του 2016 σχετικά με το ρατσιστικό έγκλημα και το έγκλημα μίσους από τους ίδιους τους ωφελούμενους συμμετέχοντες

[Συντονίζει η δημοσιογράφος του περιοδικού “UNFOLLOW” κ. *Μαρινίκη Αλεβιζοπούλου*]

- Απολογισμός της μεταφοράς εξειδικευμένων νομικών γνώσεων προς δικηγόρους μέσω του σχεδιασμού και της πιλοτικής εφαρμογής των καινοτόμων μαθησιακών μεθόδων των επιμορφωτικών Σεμιναρίων
Κώστας Σκαρμέας, Δικηγόρος Αθηνών
- Η συμβολή των επιμορφωτικών Σεμιναρίων στην ουσιαστική διεξαγωγή των καθηκόντων του προανακριτικού έργου της Αστυνομίας και στη συνειδητοποίηση της σπουδαιότητας καταπολέμησης του ρατσιστικού εγκλήματος και του εγκλήματος μίσους
Υπαστυνόμος κ. Δημοσθένης Κατσιαβάρας, προϊστάμενος του Τμήματος Αντιμετώπισης της Ρατσιστικής Βίας του Γραφείου Αντιμετώπισης Ρατσισμού του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου
Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου –
Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη
Τσάτσου

Βιβλία

- X. Contiades (Ed.), «Constitutions in the Global Financial Crisis. A Comparative Analysis», Paperback, Routledge 2016, 316 σελ.

- X. Contiades (Ed.), «Constitutions in the Global Financial Crisis. A Comparative Analysis», Paperback, Routledge 2016, 316 σελ.

Last month the book by [X. Contiades \(Ed.\), «Constitutions in the Global Financial Crisis. A Comparative Analysis»](#) has been published in paperback by [Routledge](#) to reach a much wider audience.

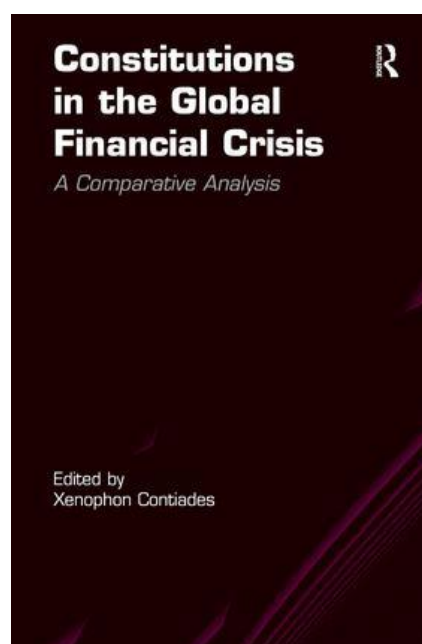
For order information please contact:

Bookpoint

130 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4SB, UK

Telephone: ±44 (0) 1235 400 400

Fax: +44 (0) 1235 400 401

This timely book is indispensable reading for anyone concerned with the dramatic challenges the democracies and systems of government around the world are facing as a result of the global financial crisis and politics of austerity.'

– Robert Blackburn, King's College London, UK

'Few see any substantial connection between the global financial crisis and national constitutions. But, in this impressive and timely book, a strong collection of talented constitutional experts from Europe and North America

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Βιβλία

- X. Contiades (Ed.), «Constitutions in the Global Financial Crisis. A Comparative Analysis», Paperback, Routledge 2016, 316 σελ.

reveal the essential dynamics of this connection and scrutinize the varying responses to the crisis under different constitutional regimes. It offers a provocative and penetrating comparative analysis that should be read by financial scholars and constitutional jurists alike.'

– Allan C. Hutchinson, York University, Canada

'This book provides the first comprehensive effort to address the relationship between the financial crisis in western democracies with constitutional developments. It is an invaluable contribution that provides an important framework for further study, including consideration of the external factors and non-governmental forces that are bending constitutions in crisis.'

– Timothy Canova, Nova Southeastern University, USA

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr